

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra ANDRÆ

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 352. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237635778544/facsimile.pdf> (tilgået 14. juni 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

hin Tvivl, der gjør Villien syg. Andræ har ikke staaet paa denne Skillevej frejdig og sejrslig, sikker paa sig selv og sit Maal, naar han blot kunde komme til at raade, men snarere som en tungsindig Hamlet, klagende:

*The time is out of joint: O, cursed spite,
That ever I was born to set it right!*

og saa sluttet Akten med

Nay, come, let's go together).*

Og Hamlet gik, men ingen Horatio fulgte med ham, og Kundgjørelsen af 6te November 1858 ophævede Fællesforfatningen for Holstens og Lauenborgs Vedkommende.

Som Arv fra Andræs Ministerperiode beholdt vi Forholdstalsvalgmaaden. Det er vist højst urigtigt at tro, at en Matematiker skulde blive mere steril end andre Mennesker. En af vore mest fremragende Politikere har engang bebrejdet Andræ, at han som en Arkimedes i Syrakus kun havde et »Forstyr ikke mine Cirkler« for Omverdenen. I det Højeste kunde vel en saadan Bebrejdelse være retfærdig i et enkelt Forhold. Andræ har ellers viist Lyst til at anvende sine Cirkler i Livet. Hans Valgmaade er ikke blot en af de interessanteste politiske Konstruktioner, vor Tid har set, men maaske ogsaa en Tanke af stor Frugtbarhed, i ethvert Fald en saadan, der er for stor til at kunne bedømmes efter sine øjeblikkelige Resultater.

Der er Noget i den, som minder om den Retning i den menneskelige Tankes Historie, som troede at kunne give al Materiens Virksomhed et Udtryk i Algebra, og om hvilken det blev sagt, at den ogsaa vilde finde den Ligning, som svarede til ethvert menneskeligt Ansigts Konturer. Forholdstalsvalgmaaden vil finde den Ligning, som svarer til ethvert Samfunds politiske Fysionomi — ikke Udtrykket i Ansigtet, ganske vist, men Lineamenterne, kun Lineamenterne, det er en Selvfølge. Men selv for disses Vedkommende er der unægtelig Vanskeligheder af den kjedsomme-

*) Tiden er nu af Led. — O hvilken Nød,
At jeg just til at rette den blev født!
Kom, mine Venner, lad os sammen gaa!